

List do Tytusa

Rozdział 2

1. A ty mów co należy na zdrową naukę. **2.** Starcy, aby byli trzeźwi, poważni, roztropni, zdrowi w wierze, w miłości, w cierpliwości. **3.** Także i stare niewiasty niech chodzą w ubiorze przystojnym, jako przystoi świętym; niech nie będą potwarliwe, nie kochające się w wielu wina, pocziwych rzeczy nauczające; **4.** Aby młodych pań rozumu uczyły, jakoby mężów swoich i dziatki miłować miały, **5.** A były roztropne, czyste, domu pilne, dobrotliwe, mężom swym poddane, aby słowo Boże nie było bluźnione. **6.** Młodzieńców także napominaj, aby byli trzeźwi; **7.** We wszystkim samego siebie wystawiając za wzór dobrych uczynków, mając w nauce całość, powagę, **8.** Słowo zdrowe, nienaganione, aby ten, kto by się sprzeciwił, zawstydzić się musiał, nie mając nic, co by o was miał złego mówić. **9.** Sług nauczaj, aby byli poddani panom swoim, we wszystkim się im podobając, nie odmawiając, **10.** W niczem nie oszukując, ale we wszystkim wierność uprzejmą pokazując, aby naukę zbawiciela naszego, Boga, we wszystkim zdobyli. **11.** Albowiem okazała się łaska Boża, zbawienna wszystkim ludziom, **12.** Ćwicząca nas, abyśmy odrzekłszy się niepobożności i świeckich pożądliwości, trzeźwie i sprawiedliwie, i pobożnie żyli na tym świecie, **13.** Oczekując onej błogosławionej nadziei i objawienia chwały wielkiego Boga i zbawiciela naszego, Jezusa Chrystusa; **14.** Który dał samego siebie za nas, aby nas wykupił od wszelkiej nieprawości i oczyścił sobie samemu lud własny, gorliwie naśladowający dobrych uczynków. **15.** To mów i napominaj, i strofuj ze wszelką powagą; żaden tobą niechaj nie gardzi.

Biblia gdańska – przekład Pisma Świętego na język polski z roku 1632 dokonany wspólnie przez braci czeskich i kalwinistów. Jedno z najpopularniejszych polskich tłumaczeń protestanckich.